

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

Swobodny przepływ pracowników w obrębie Unii Europejskiej

P7_TA(2011)0587

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii Europejskiej

(2013/C 168 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie promowania mobilności pracowników w Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 21, 45 i 47 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 15, 21, 29, 34 i 45 Karty praw podstawowych,
  - uwzględniając art. 151 Traktatu TFUE,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty ⁽²⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2007 r. zatytułowany „Mobilność, instrument na rzecz większej liczby lepszych miejsc pracy: Europejski plan działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu(2007-2010)” (COM(2007)0773),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie skutków swobodnego przepływu pracowników w kontekście rozszerzenia UE (COM(2008)0765),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lipca 2010 r. zatytułowany „Potwierdzenie zasady swobodnego przepływu pracowników: prawa oraz główne zmiany” (COM(2010)0373),
  - uwzględniają swą rezolucję z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie uregulowań przejściowych ograniczających swobodny przepływ pracowników w obrębie rynków pracy UE ⁽³⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady z dnia 11 listopada 2011 r. w sprawie funkcjonowania uzgodnień przejściowych w zakresie swobodnego przepływu pracowników z Bułgarii i Rumunii (COM(2011)0729),
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie rozpoznania utrzymujących się przeszkód w mobilności na wewnętrznym rynku pracy,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prawo do zamieszkania i pracy w innym państwie członkowskim Unii jest jedną z podstawowych wolności UE, gwarantujących równe traktowanie i ochronę przed dyskryminacją ze względu na narodowość, oraz stanowi podstawowy element obywatelstwa Unii potwierdzony w traktatach; mając jednak na uwadze, że obywatele dwóch państw członkowskich wciąż napotykały przeszkody w korzystaniu ze swego prawa do podejmowania zatrudnienia na terytorium innych państw członkowskich;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0455.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 230.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- B. mając na uwadze, że zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 11 listopada 2011 r. mobilni pracownicy z Rumunii i Bułgarii wywarli pozytywny wpływ na gospodarki państw członkowskich, które ich przyjęły;
- C. mając na uwadze, że nie zgłoszono negatywnych skutków w tych państwach członkowskich, które nie wprowadziły środków przejściowych dotyczących swobodnego przepływu pracowników pochodzących z państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 i 2007 r.; mając na uwadze, że część państw członkowskich postanowiła nadal stosować ograniczenia dotyczące swoich rynków pracy w odniesieniu do obywateli Rumunii i Bułgarii, w większej mierze w reakcji na naciski polityczne, niż na uzasadniony wysiłek zmierzający do zapobieżenia ewentualnym negatywnym skutkom dla swych gospodarki oraz rynków pracy;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszymi danymi statystycznymi na koniec 2010 r. mobilni pracownicy z Rumunii i Bułgarii mieszkający na terytorium innych państw członkowskich stanowili 0,6 % ogółu ludności UE;
- E. mając na uwadze, że napływ pracowników z Rumunii i Bułgarii pozytywnie wpłynął na rynki krajów przyjmujących, ponieważ pracownicy ci byli zatrudniani w zawodach lub sektorach charakteryzujących się niedoborami siły roboczej;
- F. mając na uwadze, że w swym najnowszym komunikacie Komisja stwierdziła, że mobilni pracownicy z Rumunii i Bułgarii prawdopodobnie w większym stopniu znajdują się w gospodarczo produktywnym okresie swego życia, niż obywatele krajów przyjmujących, opierając się na fakcie, że mobilni pracownicy z tych dwóch państw UE poniżej 35. roku życia stanowią 65 % ogółu migrantów w wieku produkcyjnym, w porównaniu do 34 % w UE-15;
- G. mając na uwadze, że aktualne dane Eurostatu wykazują, że mobilni pracownicy z Rumunii i Bułgarii nie mają żadnego istotnego wpływu na zarobki i poziom bezrobocia w państwach przyjmujących;
- H. mając na uwadze, że przepływ pracowników mobilnych jest podyktowany głównie popytem na siłę roboczą, i mając na uwadze, że w dobie rozbieżności między popytem na pracę a jej podażą na szczeblu europejskim przejściowe bariery mogą hamować rozwój gospodarczy europejskich przedsiębiorstw oraz podważać prawo do pracy i zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego;
- I. mając na uwadze, że pracownicy rumuńscy i bułgarscy stoją w obliczu całkowitego lub częściowego ograniczenia swej podstawowej wolności, jaką jest swoboda przemieszczania się wynikająca z zasady równego traktowania uznanej w traktatach, mając również na uwadze, że równocześnie transgraniczna mobilność pracowników w ramach „świadczenia usług” w coraz większym stopniu zastępuje swobodny przepływ pracowników i mogłaby doprowadzić do nieuczciwej konkurencji pod względem płac i warunków pracy;
- J. mając na uwadze, że swobodny przepływ pracowników stanowi pozytywny społeczno-gospodarczy przykład dla UE i państw członkowskich, będąc kamieniem milowym w kontekście integracji UE, rozwoju gospodarczego, spójności społecznej, awansu zawodowego jednostki, neutralizowania negatywnych skutków kryzysu gospodarczego i tworzenia z Europy większej potęgi gospodarczej przygotowanej do stawiania czoła wyzwaniom wynikającym z przemian na świecie;
- K. mając na uwadze, że najnowsze przemiany w naszych społeczeństwach, w szczególności w reakcji na zmiany w przemyśle, globalizację, pojawienie się nowych modeli pracy, zmiany demograficzne oraz rozwój środków transportu, wymagają wyższego stopnia mobilności pracowników;
- L. mając na uwadze, że mobilność wewnątrz UE ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wszystkim europejskim obywatelom takich samych praw i obowiązków;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- M. mając na uwadze, że w najnowszym komunikacie Komisji Europejskiej stwierdzono, iż zakłócenia na krajowych rynkach pracy wynikają z różnych czynników, np. z kryzysu finansowego i gospodarczego oraz z problemów strukturalnych na rynku pracy, a nie z napływu pracowników rumuńskich i bułgarskich;
- N. mając na uwadze, że w 2010 r. pracownicy rumuńscy i bułgarscy stanowili zaledwie 1 % wszystkich bezrobotnych w UE (w wieku od 15 do 64 lat), natomiast w przypadku obywateli państw trzecich liczba ta wynosi 4,1 %, co jasno wskazuje, iż pracownicy ci nie mają wpływu na kryzys na rynku pracy poszczególnych państw;
- O. mając na uwadze, że w kontekście obecnej recesji gospodarczej na szczeblu europejskim przekazy pieniężne wysyłane przez pracowników do krajów pochodzenia mogą mieć wyraźny pozytywny wpływ na bilans płatniczy państw, z których są wysyłane;
- P. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie zapowiedziały, że zamierzają utrzymać do 2014 r. ograniczenia dotyczące bułgarskich i rumuńskich pracowników, inne zaś ogłosiły, że otworzą swe rynki pracy dla wszystkich pracowników UE;
1. uważa, że mobilności pracowników w UE nie powinno się uznawać za zagrożenie dla krajowych rynków pracy;
  2. wzywa państwa członkowskie do zniesienia wszelkich obowiązujących środków przejściowych, gdyż nie ma realnego uzasadnienia gospodarczego dla ograniczania prawa Rumunów i Bułgarów do pracy i zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego; uważa, że przeszkody te wywołują skutki przeciwnie do zamierzonego dla obywateli UE; apeluje, by w całej Unii rzeczywiście egzekwowano klauzulę pierwszeństwa;
  3. wzywa Radę do poparcia najnowszego sprawozdania Komisji dla Rady w sprawie funkcjonowania uzgodnień przejściowych w zakresie swobodnego przepływu pracowników z Bułgarii i Rumunii (COM(2011)0729) i do kierowania się proponowaną linią przy ocenianiu, czy ograniczenia przejściowe to korzystny i niezbędny środek;
  4. wzywa Komisję do zaproponowania jasnej definicji pojęcia „poważnych zakłóceń na rynku pracy lub groźby takich zakłóceń”;
  5. wzywa Komisję do opracowania zestawu jasnych wskaźników oraz lepszej metodologii opartej na wskaźnikach gospodarczych i społecznych, które można by wykorzystać do oceny, czy istnieje wyraźne uzasadnienie dla przedłużenia całkowitych lub częściowych ograniczeń nałożonych przez państwa członkowskie celem powstrzymania zakłóceń na ich krajowych rynkach pracy, jakie mogłyby powodować pracownicy rumuńscy i bułgarscy, a także do stosowania takiego podejścia również wtedy, gdy dane państwo członkowskie domaga się zezwolenia na wprowadzenie klauzuli ochronnej;
  6. wzywa Komisję, by w sposób jak najbardziej przejrzysty podała do wiadomości publicznej kryteria, na podstawie których danemu państwu członkowskiemu wolno utrzymać przejściowe bariery, z uwzględnieniem wpływu takiej decyzji na gospodarkę Unii Europejskiej i przyjętą przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości wykładnię w kwestii rygorystycznego interpretowania odstępstw od podstawowych wolności;
  7. uważa, że państwa członkowskie, które utrzymują ograniczenia bez udzielenia jasnego i przejrzystego uzasadnienia powiązanego z poważnymi zakłóceniami na rynku pracy zgodnie z odpowiednimi orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości naruszają traktaty; wzywa Komisję jako strażniczkę traktatów do zapewnienia przestrzegania zasady swobody przepływu;
  8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zniesienia restrykcyjnych okresów przejściowych, by obywatele Bułgarii i Rumunii mogli czerpać korzyści z równego traktowania uznanego w traktatach, co zapewni uczciwą konkurencję między przedsiębiorstwami i będzie zapobiegać dumpingowi socjalnemu i gospodarczemu;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

9. zauważa, że środki przejściowe przynoszą skutki odwrotne do zamierzonych, jeśli chodzi o zwalczanie fałszywego samozatrudnienia, pracy niezgłaszanej i nielegalnego zatrudnienia, gdyż pracownicy niemający swobody legalnego zatrudnienia na rynku pracy czasami decydują się na fałszywe samozatrudnienie lub pracę nielegalną, co prowadzi do nadużyć ich praw pracowniczych;
10. wzywa UE-25 do przeprowadzenia konsultacji z organizacjami pracodawców i pracowników przed podjęciem decyzji w sprawie zakończenia bądź przedłużenia całkowitych lub częściowych ograniczeń swobodnego przepływu pracowników z Rumunii i Bułgarii;
11. wzywa państwa członkowskie, które zamierzają utrzymać ograniczenia dotyczące swoich rynków pracy w odniesieniu do pracowników z Rumunii i Bułgarii, by przedstawiły w jasny i przejrzysty sposób pełne uzasadnienie, zgodne ze sporządzonymi przez Komisję kryteriami i metodologią oraz poparte przekonującymi argumentami i danymi, w tym wszelkimi wskaźnikami społeczno-gospodarczymi, które skłoniły je od przyjęcia wniosku, że mobilność geograficzna prowadzi do poważnych zakłóceń na krajowym rynku pracy;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Strategia UE dla Azji Środkowej

P7_TA(2011)0588

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie postępów w realizacji strategii UE wobec Azji Środkowej (2011/2008(INI))

(2013/C 168 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 21,
- uwzględniając umowy o partnerstwie i współpracy zawarte między UE a Uzbekistanem, Republiką Kirgiską, Kazachstanem i Tadżykistanem, umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem zawartą między Wspólnotami Europejskimi a Turkmenistanem oraz podpisaną w dniu 25 maja 1998 r., lecz nadal nieratyfikowaną umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Turkmenistanem,
- uwzględniając strategię UE dotyczącą nowego partnerstwa z Azją Środkową, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 21-22 czerwca 2007 r. ⁽¹⁾, oraz wspólne sprawozdania z postępów sporządzone przez Komisję i Radę z dnia 24 czerwca 2008 r. ⁽²⁾ i 28 czerwca 2010 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje na temat Azji Środkowej, w szczególności rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE wobec Azji Środkowej ⁽⁴⁾, z dnia 6 maja 2010 r. ⁽⁵⁾ i 8 lipca 2010 r. ⁽⁶⁾ w sprawie sytuacji w Kirgistanie, z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie wzmocnienia OBWE – roli UE ⁽⁷⁾, rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. zatytułowaną „W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011-2020” ⁽⁸⁾, z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz polityki UE w tym zakresie ⁽⁹⁾, a także rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityki zewnętrznych UE na rzecz demokracji ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/librairie/PDF/EU_CtrlAsia_EN-RU.pdf

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/central_asia/docs/progress_report_0609_en.pdf

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st11/st11402.en10.pdf>

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 49.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 80.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0283.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0399.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0441.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0489.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0334.